

Huder, at han har angivet, at Fritagelse for Told skal gjælde for visse Artiller, der „indsføres til Brug“, iftedetfor som det i Regjeringens Forslag er udtrykt, „anvendes til“, saa maa jeg tilstaa, at jeg har læst dette Udtryk som en Inkurie, thi jeg har dog ikke funnet tro, at det var hans eller Nogens alvorlige Mening, at et saadant Udtryk skulde kunne bruges i et saadant Lovforslag. Der- efter vilde det jo staa saaledes, at naar kun Importøren angav, at det skulde bruges i Bogtrykkerier og saa videre, indgif det frit uden videre Kontrol, hvorimod Regjeringens Forslag dog er saa forsigtigt at sige, at det skal godtgjøres, at selve Varen er anvendt dertil. Hvorledes det skulde være muligt at se en Betryggelse mod Misbrug i det Udtryk, den ærede Forslagsstiller har brugt, er mig aldeles ufatteligt.

Berg: Jeg tror, at det gaar med den nuværende Toldtarif, som det gaar med saldfærdige Bygninger: Læger man sig for at ville reparere paa dem, viser det sig, at deres Svagthed er saa stor, at det, som bliver tilbage, ikke kan staa. Jeg tror egentlig ogsaa, at en af de Hensigter, den ærede Forslagsstiller har haft med sit Forslag, er den, at han ved den Kile, som han saaledes vil kile ind i vor nugældende Toldtarif, og den Forhandling, vi derved faae, vil vise os Onskeligheden af, om vi dog engang igjen kunde komme til at forsøge paa, om vi ikke kunde opnaa en gennemgribende Revision af vor Toldlovgivning. Der er dog aabenbart, saaledes som ogsaa den Diskussion, vi have hørt idag, paa enkelte Punkter har viist, saamange Absurditeter i den nuværende Toldtarif og den derved bestaaende industrielle og merkantile Tilstand her i Landet, at vi Alle maa ønske, selv med Opgivelse af enkelte ved en Revision indvundne finansielle Beparelser, at se at faae adskillige Forandringer indførte. Jeg vil indbrømme, at der vil under en saadan Forhandling hæve sig meget stærke Røster for ikke at gaa for rabalt tilværks, navnlig forsaavidt angaar den Bestyttelse, som Daandværk og Industri hidtil have haft. Men selv om man ikke gaar rabalt tilværks ved første Hug, kan dog Meget gøres, som er til Lettelse for Handel og Industri, og Meget, som gjør det hele langt simplere. Den høitærede Minister fremkom i sine Udtalelser mod den ærede Forslagsstiller med enkelte Paastaaender, som jeg ikke tror, at han har Ret i. Den høitærede Minister sagde saaledes, at naar den ærede Forslagsstiller vilde sammenligne den Tilstand, som bestod nu for de her i Lovforslaget nævnte Virksomheders Bedkommende, med det Forhold, som bestod for Salt til Huder og Skind, var det en Signelse, om det overhovedet kunde taldes en Signelse, der haltede i særlig Grad. Deri er jeg ikke enig med den høitærede Minister. Der ligger nu en saltet Hud, indført fra Udlandet, der en anden, som er saltet i Indlandet. Den første

har ikke ydet Noget til Statskassen, den anden har ydet Told af det Salt, der er brugt til Huden. Dette er Forholdet, og det er dette Uborme, som den høitærede Minister vil have hævet ved sin Lov. Nu siger jeg saa: Der staa en Bog, indbunden i Udlandet, der staa en Bog, indbunden i Indlandet. Den første har ikke givet Statskassen en Dre, den anden har givet Statskassen Told af saagodtsom alt det, som er brugt til Bindet, saaledes som det sædvanlig er Tilfældet, jfr. f. Ex. Positionerne 193 og 211. Jeg ser ikke, at der logist er nogen Forskjel der. Jeg ser ikke, at denne Signelse halter; for min Betragtning halter den ikke i mindste Maade. Der ligger to Huder. Den ene er indkommen fra Udlandet, Statskassen har ikke faaet en Dre ved den, den anden har betalt en vis Told, nemlig af det Salt, som er anvendt. Der staa to Bøger. Den ene er indkommen fra Udlandet indbunden, den har ikke indbragt Statskassen en Dre. Den anden, som er indbunden i Indlandet, har betalt Told af det, som er brugt til Bindet. Det er nu Bogbinderen, som jeg i den Henseende har haft for Øie. Han staa efter min Formening under ganske særlige Forhold her i Landet. Jeg skal oplyse det med et Exempel, hentet ud fra det virkelige Liv. For endel Aar tilbage kjendte jeg en større Bogbinder her i Kjøbenhavn, som indbandt Bøger for en større Forlagshandel. Da han ikke kunde gjøre det saa billigt, som Forlagsboghandelen forlangte det, lod denne Bøgerne indbinde i Berlin, og Manden, som havde bygget paa denne Kontrakt, var fra den Tid saa godt som ruineret i sin Stilling; thi han kunde ikke konkurrere med den berlingske Bogbinder, fordi han skulde fortolde saa godt som Alt, hvad han skulde bruge til Bind om Bøgerne. Den høitærede Minister mener, at Boghandlerne ikke have brugt fremmede Bogbindere. Jeg tror, at det er Tilfældet; de gjøre det og have gjort det. Fremmede Bogbindere ere blevne brugte, fordi de danske have maattet betale Told af det Materiale, de bruge til Bind, medens indbundne Bøger indføres toldfrit. Det er nu eet Afnit af Loven. Jeg haaber, at den høitærede Minister vil modsigge mig og vil gjøre os det klart, hvis han tror, at han nu kan bringe os bort fra Analogien med hans Huder og Skind. Det Samme er nødtigt Tilfældet med Bogtrykkerierne. En trykt Bog, uindbunden eller indbunden, indkommer toldfrit her i Landet, medens Bogtrykkeren her maa betale Told, naar han frembringer en trykt Bog. Der staa altsaa den ene trykte Bog. Den kan være trykt paa Dansk, trykt med danske Typer og trykt i Udlandet, f. Ex. i Norge. Og der staa den anden Bog trykt her i Landet. Ved den første har Staten hverken direkte eller indirekte indvundet en Dre, ved den anden har Staten indvundet Told af de Maskiner, der ere brugte, af Skriften, det vil sige Typerne, der ere